

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul organizării și funcționării serviciilor de informații în România, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor, republicată

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul organizării și funcționării serviciilor de informații în România, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor, republicată, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr. Plx.189/25.03.2024 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D331/26.03.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea unor acte normative în domeniul organizării și funcționării serviciilor de informații în România. De asemenea, se aduc intervenții și asupra Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Prin obiectul său de reglementare, proiectul de lege se încadrează în categoria **legilor organice**, fiind incidente prevederile **art. 117 alin. (3)** din Constituție pentru normele propuse la **art. I-IV**

și **art. 73 alin. (3) lit. c)** din Legea fundamentală pentru normele propuse la **art. V**. În temeiul **art.75 alin. (1)**, pentru normele propuse la **art. I-IV** Camera Deputaților are calitatea de **primă Cameră sesizată**, iar pentru normele propuse la **art. V**, competența revine Camerei Deputaților și Senatului **în ședință comună**, potrivit prevederilor **art. 65 alin.(2) lit. j)** din Constituție.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că întreg conținutul normativ al Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor se circumscrie domeniului prevăzut de **art. 73 alin. (3) lit. c) din Constituția României, republicată** și, ca urmare, orice intervenție legislativă asupra acestei legi trebuie să se circumscrie aceluiași obiect de reglementare și **să se adopte în ședința comună** a Camerei Deputaților și Senatului, potrivit **art. 65 alin. (2) lit. j) din Constituție**. Prin urmare, intervențiile legislative asupra Legii nr. 96/2006 nu pot fi cuprinse în același proiect cu soluții legislative care, prin conținutul lor normativ, se adoptă în ședințe separate, potrivit **art. 65 alin (1) și art. 75 din Legea fundamentală**, dată fiind incompatibilitatea celor două proceduri.

În acest sens, prin **Decizia nr. 449/2021**, Curtea Constituțională a reținut că *„potrivit Constituției, în ședința comună a celor două Camere se adoptă două categorii de legi, și anume cea privind statutul deputaților și senatorilor și cea privind legea bugetului de stat și a asigurărilor sociale de stat [art. 65 alin. (2) lit. b) și j) din Constituție]. În jurisprudența sa, Curtea a acordat o atenție deosebită acestor legi, stabilind că **statutul deputaților și senatorilor este un domeniu de reglementare care, potrivit art. 73 alin. (3) lit. c) din Constituție, este rezervat legii organice, iar adoptarea unei asemenea legi, având în vedere obiectul său, se face în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului, conform art. 65 alin. (2) lit. j) din Constituție, cu majoritatea prevăzută de art. 76 alin. (1) din Constituție. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 619 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2017, paragraful 31, a reținut că, în considerarea acestor temeuri constituționale, Parlamentul a adoptat Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 3 mai 2006, în ședință comună și cu majoritatea de vot necesară adoptării legilor organice. O astfel de lege nu poate cuprinde reglementări ce țin de infracțiunile săvârșite de deputați/senatori (norme de drept penal substanțial)***

*pentru că acestea se reglementează prin lege organică adoptată în ședințe separate ale celor două Camere (Decizia nr. 619 din 11 octombrie 2016, paragraful 32), așadar, cu votul majorității membrilor fiecărei Camere [art. 76 alin. (1) din Constituție]. Rezultă că, deși ambele categorii de norme fac obiectul de reglementare al unor legi organice, ele se adoptă **fie în ședință comună, fie în ședințe separate** ale celor două Camere, în funcție de sfera de relații sociale reglementate. (...).*

Curtea reține că în ipoteza legilor adoptate în ședință comună, Parlamentul acționează din punct de vedere procedural ca o singură Cameră, pe când în cazul legilor adoptate în ședințe separate, funcția legislativă a Parlamentului este exercitată separat de cele două Camere ale sale”.

Analizând soluțiile legislative preconizate pentru **art. I – IV**, constatăm că acestea se circumscriu domeniului de reglementare prevăzut de art. 117 alin. (3) din Legea fundamentală, iar adoptarea acestora trebuie să urmeze procedura prevăzută de art. 75, Camera Deputaților având calitatea de primă Cameră sesizată. În schimb, soluțiile legislative preconizate pentru art. V din proiect vizează modificarea și completarea Legii nr. 96/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar adoptarea acestora se poate face numai în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, potrivit art. 65 alin. (2) lit. j) din Constituție. Prin urmare, intervențiile legislative asupra Legii nr. 96/2006 trebuie să facă obiectul unui demers legislativ de sine stătător, neputând fi cuprinse în același proiect de lege cu intervenții legislative asupra altor legi care se adoptă în ședințe separate.

Distinct de cele de mai sus, întrucât dispozițiile propuse la art. V pentru **art. 9¹** și **art. 9²** vizează organizarea internă a Camerelor Parlamentului, apreciem că acestea excedează domeniului de reglementare al Legii nr.96/2006, încadrându-se, prin conținutul lor normativ, în domeniul de reglementare al regulamentelor parlamentare. Astfel, potrivit prevederilor art. 9 alin. (2) din respectiva lege „Deputații și senatorii **constituie comisii permanente** și pot institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale, **în condițiile prevăzute de regulamente**. Camerele își pot constitui **comisii comune**, grupuri de prietenie cu alte parlamente și delegații ale Parlamentului României la adunările parlamentare cu caracter european sau internațional. **Condițiile de constituire, obiectivele activității și procedurile de lucru ale comisiilor se stabilesc în**

regulamentul fiecărei Camere și în **Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului** sau ad-hoc pentru comisiile speciale ori de anchetă”. Această normă este o detaliere a normei constituționale a art. 64 alin. (4), conform căreia „**Fiecare Cameră își constituie comisii permanente** și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale. **Camerele își pot constitui comisii comune**”.

Prin **Decizia nr. 80/2014** Curtea Constituțională a reținut că din aceste dispoziții constituționale „*rezultă, fără dubiu, că aceste comisii se constituie și funcționează în cadrul fiecărei Camere, care, potrivit autonomiei sale regulamentare, stabilește modul lor concret de organizare și funcționare, în exercitarea funcției de control pe care o are Parlamentul în cadrul democrației constituționale.*”

Așa cum s-a reținut prin **Decizia nr. 209/2012**, regulamentele parlamentare „*sub aspectul naturii lor juridice, sunt hotărâri ale Parlamentului. Ele sunt adoptate de către fiecare Cameră sau de Camerele reunite, nu în virtutea calității de autoritate legiuitoare a Parlamentului, ci în calitate de corpuri autonome, învestite cu o putere de organizare și funcționare proprie. Fiecare Cameră adoptă propriul regulament, act cu caracter normativ de sine-stătător, în conformitate cu competența atribuită de Constituție*”.

Prin urmare, având în vedere conținutul său normativ, art. V **nu ar putea fi adoptat.**

Pe cale de consecință, nici dispozițiile propuse la art. I-IV nu ar putea fi adoptate **în lipsa existenței comisiei la care fac referire**, a cărei constituire ar trebui să facă obiectul de reglementare al regulamentelor Parlamentare, și nu a Legii nr. 96/2006.

*

* *

Față de cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 377/11.04.2024